

Најтеже је победити непријатеља који је невидљив и чије нам намере нису познате. Од оваквог непријатеља скоро је немогуће одбранити се. Нешто је лакше заштитити се од непријатеља који се приказује као пријатељ. Док о намерама и методама светске надкласе не знамо готово ништа, о пријатељским намерама пријатељских земаља сада знамо готово све. Они о нама знају и више од тога, јер им ми сами, онако пријатељски, откривамо своје тајне.

Док се свет тресе у пандемији Викиликс грознице, корисно је подсетити се старе изреке: „Госпoде сачувај ме пријатеља, од непријатеља ћу се сачувати сам“. Тако је и у животу појединца и у битисању социјалних група и њихових институција.

Чаробне фразе као што су транспарентност или цивилна контрола или невладин сектор одједном губе своје моћно друштвено дејство када се суочимо са наличјем наводно транспарентне демократске стварности у којој је све под строгим цивилном контролом и под савршеним политичким вођством.

Прозирност и непрозирност демократије

Чаробне фразе као што су транспарентност или цивилна контрола или невладин сектор одједном губе своје моћно друштвено дејство када се суочимо са наличјем наводно транспарентне демократске стварности у којој је све под строгим цивилном контролом и под савршеним политичким вођством.

Тајност је један од главних инструмената силе, а сила је, у свом пуном распону од убеђивања до оружане агресије, још увек основни инструмент уређене државе и још

више – међународних структура. Ова сила је огољена само у свом крајњем испољавању, у осталом делу свог спектра скрива се иза обмане. А у позадини обмањивања стоји уцена и притисак.

Зашто би иначе номиналну светску велесилу интересовали биометријски подаци о значајним људима међународне заједнице. Зашто би дипломате правиле психолошке крокије својих саговорника. Зашто је важно да ли је неко харизматичан и плашљив, а неко недовољно модеран. Зашто је битно који саветник удара у клин, који у плочу, а који у гитару. [\[1\]](#)

Значајан је и нечији сексуални живот или степен нечије корумпираности. Због тога обавештајним апаратом располажу и дипломатске структуре и корпорације и моћни појединци. Због тога и сами волимо да знамо о другима оно што нас се не тиче. Због тога читамо таблоиде. И најобичнијим оговарањем и најпрефињенијом идеологијом демократије остварује се социјална контрола. Као што нема безазлених разговора, тако нема ни усређујуће идеологије.

Један неупотребљени кондом и једна морална поспаност

Када појединац, попут јунака наших дана, Џулијана Асанжа, узвикне: „Цар је го“, на њега ће се сручити сва сила злоупотребљених људских права. Људско право две жене да не буду силоване биће начин да се тај дрзник стави иза решетака и да тамо довољно дуго остане да не би могао да говори о царевој голотињи.

И најобичнијим оговарањем и најпрефињенијом идеологијом демократије остварује се социјална контрола. Као што нема безазлених разговора, тако нема ни усређујуће идеологије.

Некада је мноштво жена страдало на ломачи инквизиције да би се репродуковале овоземаљске структуре тоталитарне моћи и мизантропије. Реформисане, савремене „вештице“ користе се на други начин, довољно је да се присете да су накада имале сексуални однос без кондома или да је љубавник започео сексуалну игру док су биле поспане, па да се тај неподобник нађе тамо где треба, ономе коме треба. Тако и вук

остаје сит, а ниједна овца није спаљена.

Голотина је ипак само голотина

Али чињеницу да је цар го, иако тврди да има савршено одело демократије и најбољи капут људских права, не може да измени једно, па чак ни два „силовања“. Чак и када сви други виде да је цар на главу ставио најбољи шлем и опасао најскупљи мач, приницљиви појединац, који није државни функционер, и даље види само моралну голотињу, старачку осиноност и оронуо тело.

Ма шта пропаганда демократије тврдила, светом тријумфује комунизам. Кина је већ постала водећа светска економска сила у којој политички влада, по економској неефикасности чувена – „недемократија“. Ту чињеницу не могу да измене ни ултралиберални шведски закони о правима жена, ни угледне норвешке награде са политичким подтекстом, ни лицемерје светске дипломатије, ни сви надљудски напори фондација за политичку екселентност.

Будућност остаје непрозирна

Сада сви гледају шта ће урадити цар пошто је непослушника сместио у британски затвор. Правни саветници су добили тежак задатак да га прибаве из шведског затвора. Питање је како анестезирати новинаре и светско јавно мњење и истовремено спречити будуће испаде луцидних појединаца.

Чак и када сви други виде да је цар на главу ставио најбољи шлем и опасао најскупљи мач, приницљиви појединац, који није државни функционер, и даље види само моралну голотињу, старачку осиноност и оронуо тело.

Ми не знамо каква нас будућност чека, чак ни у наредној деценији, а камоли до 2050. Аналитичари светског система са забринутошћу осматрају степен силазне стрмине наводно последњег циклуса Кондратејева. Хоће ли се евроатлантска дружина тек тако

помирити са наступајућом азијскопацифичком доминацијом. Хоће ли овај геополитички тектонски поремећај бити пропраћен светским ратом за „демократију“ на издисају.

Валестрин [2] тврди да исход велике промене светског система зависи и од акције сваког појединца. Хвала му на охрабрујућем антрополошком оптимизму! Због тога је веома важно да нас цар, његова свита, његови поданици, учењаци, плаћеници и симпатизери са других дворова не увуку још дубље у мрачни вилајет своје обмане и самообмане.

[1] <http://www.politika.rs/rubrike/wikileaks/SAD-i-EU-ubedjivale-Beograd-da-se-odmakne-od-Kosova.sr.html>

[2] http://en.wikipedia.org/wiki/Immanuel_Wallerstein